

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ I „ROLNIK“

„Drweca” wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,50 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 18 gr.,
na stronie 3-linowej 50 gr., na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłusta) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100%, więcej.

Numer telefonu: Nowe Miasto 8.

Drak i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza” Sp. z o. odp. w Nowe Miasto.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza” Nowe Miasto-Pomorze.

ROK XV.

NOWE MIASTO-POMORZE, WTOREK, DNIA 31 GRUDNIA 1935

N — Nr. 154

Nie pod sztandarem czerwonej międzynarodówki, a pod znakiem Orła Białego zbawienie kraju!

„Robotnik”, organ polskich socjalistów, rozwinął w ostatnich czasach na swych łamach ogromną propagandę za pozyskaniem jak największej zwolenników pod swój czerwony sztandar, zwłaszcza numer świąteczny odznacza się pod tym względem wielkim rozmachem. A kogo to, pytanie, Szan. Czytelnicy, organ ten chce zgromadzić pod swój czerwony sztandar? Otóż wzywa on do swych szeregów przede wszystkim świat pracy, robotników fizycznych i umysłowych. Poza tym jednak sięga i po chłop polski. Pisze, że coraz więcej w Polsce dojrzeła „Front Ludowy”, t. j. połączenie socjalistów z chłopami czy włościanami. Do tego wspólnego frontu oprócz „uświadomionych” robotników, chłopów i inteligencji pracującej wzywa on poza tym jeszcze mniejszości narodowe, a więc Żydów. Tak! Front robotnika polskiego i chłop polski z Żydami do pospolu ma stworzyć — według zapowiedzi rzeczono pisma — lepsze jutro Polsce. Czy połączenie tak bardzo sobie przeciwnych elementów ma wogóle jakąś rację bytu? Wzamy nasamprzód chłop polski. Co głosi socjalizm? Głosi on socjalizację wszelkiej prywatnej własności. Realizacja socjalist. programu to nie innego, jak wywłaszczenie wszystkich dóbr prywatnych w kraju i upaństwowienie ich. Socjalista zasadniczo różni się od komunistów jedynie metodą postępowania — nie głosi krwawych przewrótów, ale cel socjalistów jest ten sam, co komunistów — wywłaszczenie wszelkiej prywatnej własności. Nasz chłop polski jest wprawdzie wielce upośledzony pod względem ekonomicznym. Ogromna moc włościan dusi się często na kartowatych gospodarstwach, nie mogąc się z nich nijako wyżywić. Ich też obok robotnika najdotkliwiej dotyka obecny stan rzeczy. Ale, czy włościanin, idąc za hasłami socjalistycznymi, może liczyć na jakikolwiek polepszenie swej sytuacji? Posiada on co prawda małą, daleko nie wystarczającą obszar ziemi i biedną zagrodę, ale bądź co bądź posiada ją na własność. Kiedy nastąpi socjalizacja, to i to przestanie być jego własnością. Stanie się on zupełnie bezrolnym i bezdomnym. Najlepszy dowód przywiązania włościan choć tylko do kawałka własnej gleby stanowi krwawy opór włościanstwa w Rosji, gdy władze bolszewickie przyszły mu ją odbierać na rzecz wspólnego posiadania.

„Robotnik” obiecuje w razie dojścia socjalistów do władzy wolność, braterstwo, poszanowanie godności ludzkiej. Ładnie ta wolność i ten raj na ziemi wygląda w Bolszewji, gdzie garstka tych, którzy powbijali się do góry, narówni z niewolnikami traktuje milionowe rzesze chłopów i robotników. To też nie socjalizm, który w ostatniej swej konsekwencji dąży do wywłaszczenia wszelkiej własności prywatnej, a rozumnie przeprowadzona i jak najdalej idąca reforma rolna usunąć jest w stanie upośledzenie włościan polskich. A właśnie jednym z głównych postulatów programu narodowego jest daleko idąca parcelacja w celu zapatrzenia możliwie jak największej ilości ludu polskiego w dostateczny do wyżywienia obszar ziemi. To też żaden uświadomiony chłop czy włościanin nie pójdzie na lepszumnych frazesów socjalistycznej międzynarodówki, poza którym kryje się ostateczna jego zagłada.

A robotnik? — Sprzymierzeńcami socjalistów to przede wszystkim Żydzi. Czy uświadomiony robotnik mógłby choć na chwilę ulec złudzeniu, że Żydzi podadzą mu rękę pod jednym wspólnym sztandarem dlatego, aby mu zgotować raj na ziemi? Żyd pijawka, Żyd urodzony wyzyskiwacz, Żyd pasożyt miałby

być dobroczyńcą ludu pracującego? Ten Żyd ma być polskiemu robotnikowi miłszym od jego brata Polaka? Robotnik polski nie pójdzie do walki o lepsze jutro razem z Żydami, czego dowodem robotnicza Łódź, ale pójdzie ramieniem przy ramieniu ze swym Rodakiem, nie pod znakiem czerwonego sztandaru, a Białego Orła. Hasła socjalistyczne — to walka klasowa, to dzielenie Narodu na części i rzucanie ich przeciw sobie do bezpardonowej walki. Kto może mieć w tym interes? Chyba nie Polacy. Nigdy też w Polsce nie będzie dobrze, gdy tylko jedna w niej będzie rządzić klasa. Upadła Polska, gdy rządziła w niej szlachta, upaść by musiała i to może już bezpowrotnie, gdyby obecnie w Polsce zaistniał rząd proletariacki. My narodowcy w przeciwieństwie do socjalistów, którzy tylko jedną i drugą klasę wraz z Żydami usiłują zmobilizować do walki przeciw reszcie narodu o lepsze jutro, pragniemy złączyć i zjednoczyć cały naród polski i to przede wszystkim z wykluczeniem Żydów pod sztandarem Chrystusowym, którego przewodnią ideą to miłość bratnia i sprawiedliwość społeczna. Jeżeli dziś w Polsce robotnikowi i włościaninowi tak bardzo źle, to nie dlatego czasem, że nie rządzi w niej socjalist. wraz z Żydami, a jedynie i wyłącznie skutkiem fałszywego, przewrotnego systemu sanacyjnego i rozrzućnej i nieumiejętnej gospodarki tegoż reżimu oraz to, że właśnie kapitalizm żydowski wyniszcza podstawy zdrowego życia gospodarczego, a nieszczęsna ideologia rozdarła Naród na wroble, nawzajem się zwalczające obozy ku uciesze Żydów, masonów i innych wrogów Narodu. Niech tylko ten atoli Naród się znów złączy i zjednoczy w bratniej miłości, to choć nie raj — bo tego na tym świecie wogóle nie ma — ale dostateczne warunki bytu zaistnieją w kraju dla wszystkich warstw tego Narodu, bo Polska to kraj z natury i z woli Opatrzności bogaty. Potrzeba jedynie zgody i jedności w Narodzie i dobrych w Polsce rządów, a wówczas chleba nie zabraknie dla żadnego z jej dzieci.

Groźba gen. strajku w Zagłębiu Dąbrowskiem. Pracownicy umysłowi przeciw zamykaniu kopalni i fabryk.

Sosnowiec. Rozwiązanie szeregu karteli, a w związku z tem niższa cen wyrobów przemysłowych pociągnęły za sobą masowe redukcje robotników i zamykanie warsztatów pracy, co wśród zaniepokojonych robotników wywołało reakcję i zapowiedź bezwzględnej samoobrony. Robotnicy grożą nawet czarnym strajkiem. Równocześnie z robotnikami do walki z redukcjami płac i pracowników wystąpili pracownicy umysłowi, oświadczając, że staną solidarnie w obronie swych warunków pracy aż do akcji strajkowej włącznie.

Mapka z obszarów w Poł. Ameryce, objętych rewolucją komunistyczną.

Groźne zamieszki na Dalekim Wschodzie.

Mord polityczny w Szanghaju — Stan obłędzenia Mandżurji Zewnętrznej — Czang Kaj Szek przeciw studentom.

Szanghaj. Trzema wystrzałami z rewolweru został zamordowany były wiceminister spraw zagranicznych rządu nankińskiego, Tang-You-Jen. Mordercami są dwaj Chińczycy, którzy dotychczas nie zostali ujęci.

Szanghaj. Japońskie koła polityczne podkreślają, że zamordowanie Tang You Jena oraz niedawny zamach na b. premiera rządu nankińskiego Wang Czing Weia, są, jak się zdaje, inspirowane przez przywódców Kuomintangu, wrogo usposobionych do polityki zbliżenia chińsko-japońskiego.

Starcie mongolsko-mandżurskie.

Londyn. Agencja Reutera donosi ze stolicy Mandżuko Hsing-Kingu, że w pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia doszło do krwawego starcia między wojskami Mongoli zewnętrznej a wojskami japońsko-mandżurskimi. Jeden żołnierz mandżurski jest zabity, trzech Japończyków rannych. Dowództwo wojsk japońsko-mandżurskich domaga się rozpoczęcia w Mongolji akcji na wielką skalę. Sytuacja uważana jest za bardzo groźną.

Szanghaj. W chińskich dzielnicach Szanghaju, Nankinu i Hankou ogłoszono stan obłędzenia.

Turcja, Grecja i Jugosławia przyrzekły zbrojną pomoc Anglii.

Londyn. Do Grecji skierowała Anglia pytanie, czy zgadza się na wypadek zbrojnego konfliktu oddać do dyspozycji nie tylko swoje okręty wojenne, ale również port Navarino i Kretę. Podczas kilkakrotnych rozmów posła brytyjskiego z premierem greckim oświadczone, że rząd grecki zastosuje się ściśle do zobowiązań, wynikających z przynależności do Ligi Narodów.

Turcja i Jugosławia obiecały w razie potrzeby przysłać swoje okręty i wojsko, przyczem Turcja poruszyła sprawę zdemilitaryzowanej strefy w Dardanelach, nie postawiła jednak kategorycznie żadnych zastrzeżeń co do udzielenia pomocy. Czechosłowacja przyrzekła trzymać się w pogotowiu, podobnie i Rumunja.

Pomiędzy brytyjskim i francuskim sztabem admiralicji doszło już do całkowitego porozumienia w sprawie rozmiarów pomocy francuskiej na morzu Śródziemnym.

Wniosek o rozwiązanie łóż masonskich.

Paryż. W sobotę po zamknięciu dyskusji nad polityką zagraniczną izba deputowanych przystąpiła do obrad nad ustawą w sprawie bojówek partyjnych i t. zw. lig patrijotycznych. Będzie to już drugie czytanie projektu ustawy.

Na porządku obrad znajduje się wniosek prawnicowego deputowanego Doppange, domagający się, by równocześnie z rozwiązaniem lig patrijotycznych nastąpiła likwidacja wszystkich tajnych stowarzyszeń, szczególnie zaś wszystkich łóż wolnomularskich.

Będzie to w historii parlamentu francuskiego pierwszy wniosek, wymierzony bezpośrednio w podstawy organizacyjne masonerii.

Amnestja w Czechosłowacji.

Morawska Ostrawa. Z więzienia w Morawskiej Ostrawie wypuszczono na wolność wskutek amnestji 130 więźniów, skazanych za przestępstwa z ustawy o ochronie republiki. Wśród zwolnionych przeważający procent stanowią Polacy ze Śląska za Olzą.

Amnestja w Austrii.

Wiedeń. Oczekiwane jest ogłoszenie amnestji, która dotyczyćaby uczestników powstania socjalistycznego z r. 1934 oraz niektórych uczestników puczu, jaki wydarzył się w lipcu tegoż roku. Według krążących pogłosek z amnestji skorzystaliby przede wszystkim niektórzy kierownicy ruchu socjal-demokratycznego. Kilku z pośród nich rzekomo już wypuszczono na wolność.

Sprawa o kulturę na Kaszubach.

(Dokończenie).

Co p. Instruktor uważa za dowód niskiej kultury?

Po zamknięciu postępowania dowodowego i przemówieniu p. Prokuratora zabrał głos p. mec. Ossowski, który m. in. powiedział, jak następuje:

„Świadek dr. Skopowski przyznaje również dzisiaj, że użył prawie wszystkich wyrażeni i zwrotów, które wymienia inkrum. artykułu prasowy, a jak dotąd, tak i dzisiaj nadaje swym wyrażeniom i zwrotom tylko inny związek i inne znaczenie.

Taksamo świadkowie potwierdzali wszystkie inkrum. wyrażenia i zwroty, które użył instruktor oświatowy dr. Sk.

Zwycieczna agitacja polityczna, a nie oświata.

Instruktor oświaty pozaszkolnej mówił raczej politycznie, a nie oświatowo. Usłyszeli obecni, że ci z nich, którzy należą do Chrześc. Narodowego Stow. Naucz., a równocześnie należą do Strzelca, tj. do organizacji o zupełnie „odmiennej ideologii”, jak się wyrażał pan instruktor oświatowy, są bezpartyjni, bo nie wybierają sobie jednej partii — a bezpartyjną może być tylko krowa. Ludność kaszubskiej zarzucał brud i słomą pokryte dachy. Bo poprostu nie zna i nie mógł znać warunków, w jakich bytowała i obecnie bytuje zawsze patryjotyczna ludność kaszubska.

Przybył na Pomorze i do Kościerzyny zdaleka, z bardzo daleka, dnia 10 sierpnia r. 1934. I już w ciągu czterech tygodni do tego stopnia „zbadał” stosunki i warunki na Kaszubach, że wygłosił w dniu 8 września tegoż samego roku swe przemówienie oświatowo-kulturalno-polityczne o niestychanej dotąd na Pomorzu treści, jako pochodzące z ust urzędowych, a było to już 16-te przemówienie tego typu.

To było zniewagą ludności kaszubskiej.

Nie mogą sobie wyobrazić Polaka, któryby, wiedząc, jak ludność kaszubska, żyjąca na pędzącej glebie w czasach niewoli, otwarcie, zdecydowanie i skutecznie walczyła o polskość i swą religię — mógł jej rzucić w twarz takie obelgi, jak to czynił w 16-tu referatach 29 letni instruktor oświatowy i doktor filozofii p. Skopowski.

Widocznie nie wie o tem, że właśnie powiat kościerski razem z powiatami starogardzkim i terezyńskim mimo najcięższego ucisku i represyj ze strony zaborczy, stale wybierał postów Polaków nietylko do parlamentu niem., ale nawet do sejmu pruskiego. I temu właśnie wiernemu ludowi kaszubskiemu ośmiela się p. dr. Skopowski zarzucać, że nie wie, iż jest albo co to jest Polska, że ten lud uważa miano Polaka „za przewisko”, że stoi na niskim poziomie oświaty!!!

Zasługi T. C. L-u.

Nawet do T. C. L. się dobrał! Bo nie ma pojęcia o tem, czym było i jak powstawało T.C.L. Kary sądowe spadały na jego bibliotekarzy-założycieli, gdy urządzano zebrania z okazji ich reorganizacji. Taka kara spadła jeszcze w r. 1910 na ówczesnego proboszcza, a obecnie biskupa Dembka, na ś. p. ks. kan. dr. Pobjłockiego z Chelmy, rodowitego Kaszuba i razem z nimi na obrońcę, stojącego w tej chwili przed sądem w niniejszej sprawie.

Taką to instytucję ośmiela się dzisiaj polski urzędowy instruktor oświatowy nazywać starym gratem, który winien spocząć na laurach! Na swój sposób przekreślił w swym niestychanym referacie na konferencji wysiłki ludności kaszubskiej, jakie położone zostały na polu społecznym, kulturalnym i oświatowym na Kaszubach od starego Ceynowy aż po Tomasza Rogalę.

Kaszuba jako Katolik i Polak.

P. dr. Skopowski, który czynił zarzut ludności kaszubskiej, że rzekomo swą wiarę katolicką stawia przed polskością na pierwszym miejscu, widocznie nie wie o tem, że zdawien dawna prawie cała polska ludność na Pomorzu, a przedewszystkiem ludność kaszubska stawiała swą wiarę katolicką łącznie ze swą polskością — tj. razem i nierozdzielnie na pierwszym miejscu.

Stąd pochodzi, że ludność kaszubska nie mówiła inaczej o wierze katolickiej, jak: polska wiara, polski kościół, polski ksiądz — w przeciwieństwie do luteranizmu, o którym wyrażała się: niemiecka wiara, niemiecki kościół, niemiecki ksiądz.

Krzywdzącem tę ludność białactwem jest zarzucanie jej, jakoby polskość swą stawiała na ostatnie miejscu; przeciwnie, stawia ona polskość razem ze swym głębokim katolicyzmem na pierwszym miejscu.

Określenie „Kaszuba” oznaczało zawsze i dzisiaj oznacza tyle, co Polak; żadnemu Polakowi nie śniło się ani na Kaszubszczyźnie ani na Pomorzu uważać Kaszubszczyznę za odrębną narodowość.

Czego „Instruktor oświatowy” nie wie?

Kaszuba — to czysty, dobry, rodowity Polak, jak Kociewiak, Borowiak, Krajniak, Krakowiak lub góral. Tylko Niemcy i ich uczeni historycy, jak in. p. Lorenz, usiłowali wmawiać Kaszubom, że nie są Polakami, a nawet, że nie są Stowianami.

P. Skopowski widocznie nic o tem wszystkim nie wie. Nie wie z pewnością też o tem, że Kaszubi, nie mogą się doczekać przyłączenia do Polski na przelocie lat

1918-19, wysłali specjalną delegację do Paryża, która miała przedstawić konferencji pokojowej najgorętsze pragnienia Kaszubów, mianowicie, że pod żadnym warunkiem nie pozostaliby przy Niemczech i że domagają się złączenia z Polską. (W składzie tej delegacji znajdował się również Kościerzynianin, Tomasz Rogala — przyp. red.).

Do czego zatem prowadził kwestjonowanie prawdziwej polskości Kaszubów przez urzędowego instruktora i to jeszcze oświatowego — dr. Skopowskiego?

Lecz p. dr. Skopowski prawi swoje: w toku długich swych dzisiejszych zeznań oświadczył, że w ostatnią niedzielę otrzymał zupełnie świeży dowód niskiego uświadomienia i niskiej kultury mieszkańców Kościerzyny z okazji zebrania, które zwołał.

Ponieważ bliżej nie wyjaśnił tej rzekomej niekulturalności Kościerzan, dowiedziałem się od uczestników tego zebrania, co następuje: Zebranie zwołał sam p. dr. Skopowski celem założenia nowej partii politycznej pod nazwą partia czy też świat pracy. Zjawił się na sali z mową, zamówioną w Warszawie, lecz nie miał odwagi objąć przewodnictwa na zebraniu (nadspodziewanie licznym), mimo, iż według ustawy o zgromadzeniach był sam wyłącznie do tego powołany. Zebrani żądali przewodnictwa, a gdy mówca i bez tego usiłował przemawiać, powstał tumult, przed którym p. dr. Skopowski się szybko ulotnił i zebranie się nie odbyło.

Otóż takie świadectwa rzekomej niskiej kultury zbiera urzędowy instruktor oświatowy w Kościerzynie, aby się na nie powołał przed sądem. Dalej, dowodząc, że „Słowo Pomorskie” wystąpiło na swych łamach nie w celu chęci poniżenia p. Instruktora Szkolnego w opinii publi, a w obronie narodowej godności Kaszubów, powołując się wreszcie i na ową książkę, którą p. dr. Skopowski kazał wydrukować, a której treści nie można inaczej nazwać, jak paskudztwem najgorszego gatunku, obliczeniem na deprawację młodzieży, co nie kwalifikuje na instruktora oświaty pozaszkolnej. Tu nie chodziło „Słowu Pom.” tyle o osobę p. dr. Skopowskiego, ile o to, jak się traktuje oświatę na Kaszubach. A dobrze się stanie, gdy p. dr. Skopowski odejdzie z Kaszub tam, skąd przybył.

Po przemówieniu p. mec. Ossowskiego Sąd zarządził odroczenie rozprawy i przesłuchanie jeszcze dalszych 5 świadków.

A więc jednak gwoli żydów?

Krakowski I. K. C., pismo sanacyjne, żydom sprzyjające, podając o rozwiązaniu placówek Stron. Narod. na Śląsku, zaopatrzona je taką uwagą: „Jak wiadomo, Stron. Narod. w ostatnich tygodniach przejawiało wielką aktywność, która się wyraziła we wielu ekscesach antyżydowskich.” A więc jednak gwoli żydów?

Protest śląskiego Stron. Narod. u ministra spraw wewnętrznych.

Katowice. Wobec rozwiązania placówek Stron. Narod. na Śląsku Zarząd okręgowy w Katowicach Str. Narodowego wystąpił depeszą do ministra spraw wewnętrznych, protestującą przeciwko nieprawemu zarządzeniu władz administracyjnych. Jak wiadomo, Stron. Narod., jako stronnictwo polityczne, nie podlega ustawie o stowarzyszeniach, wobec czego zawieszenie działalności Stron. Narod. na Śląsku nie jest oparte na literze prawa.

Odroczenie wyborów do rady miejskiej w Łodzi.

Warszawa. W „Monitorze Polskim” ogłoszone zarządzenie Rady Ministrów przedłuża o 6 miesięcy okres, w którym powinny być zarządzane wybory do rady miejskiej w Łodzi.

30.000 więźniów opuści więzienia dopiero po Nowym Roku.

Ustawa o amnestji ogłoszona będzie dopiero po świętach i zwolnienie więźniów nastąpi najprawdopodobniej w dniu 2-3 stycznia 1936 r. Wszelkie przygotowania do zwolnienia są już poczynione. Jednak wzięty został pod uwagę fakt, że wielu z pośród zwolnionych nie będzie miało gdzie się podziąć na święta oraz że przejazdy uwolnionych kolejami obciążąby tak już bardzo wzmógłony ruch świąteczny kolejowy. Wobec tego władze doszły do wniosku, że słuszne będzie przesunięcie terminu uwolnienia na okres poświąteczny.

Polski Patronat Opieki nad więźniami zajął się już sprawą zaopatrzenia tych, którzy otrzymają swą wolność, działając w porozumieniu z władzami, a mianowicie z Min. Sprawiedliwości oraz Min. Opieki Społecznej. Ważna była kwestja biletów kolejowych dla więźniów. W rezultacie Min. Komunikacji przyznało darmowe przejazdy dla więźniów.

Jeszcze sprawa strasznej katastrofy kolejowej w Niemczech.

Zderzenie nastąpiło na moście.

Berlin. Zderzenie pociągów pod Gross-Herlingen nastąpiło z największą gwałtownością na moście nad Salą. Górne części wagonów oderwały się od podwozi i utworzyły jedną masę, składającą się z drzewa, żelaza, drągów i t. d. Jeden kadłub wagonu uniósł się i osiadł na drugim wagonie. Jeden z wagonów towarowych zawisł do połowy nad rzeką, ale nie runął w dół.

Jeden z pasażerów pociągu osobowego został wyrzucony przy zderzeniu przez okno wagonu i upadł na brzeg mostu, którego się trzymał przez 20 minut, ponieważ jednak nie można było się do niego dostać poprzez stopy żelastwa, wpadł on wkońcu do wody. Spadek ten był dla niego jednak szczęśliwy, bowiem nie uległ dalszemu zranieniu, lecz szczęśliwie dopłynął do brzegu, a następnie sam pomagał przy pracach ratunkowych. Przedewszystkiem szukał on swej żony, która znaleziona została martwa.

W katastrofie zabitych zostało 33 osoby, przeszło 60 odniosło rany.

Aresztowanie narodowców.

Bielsko. Z powodu Świąt Bożego Narodz. na całym Podhalu, jak w Suchej, Kętach, Zywcu, Makowie itd., już od dłuższego czasu przeprowadzali członkowie S. N. legalny bojkot składów żydowskich. Z powodu tego zostało dnia 6 bm. w Andrychowice aresztowanych dwóch członków Stron. Narodowego: Chmiel Antoni z Targanic i Józef Walczok z Brzezinki.

Następnie w dniu 19 bm. aresztowano 10 członków S. N.

Pozatem w dalszym ciągu zostało aresztowanych dnia 21 b. m. za podobne przestępstwo jeszcze 11 narodowców.

Od żyda sprowadził mąkę „Fundusz Pracy” w Brodnicy.

Z przemówienia pos. Marchlewskiego w Sejmie.

Brodnica. W swym przemówieniu sejmowym poseł Tadeusz Marchlewski poruszył następującą sprawę: „Powiatowe Biuro Funduszu Pracy w Brodnicy sprowadziło dla bezrobotnych wagon mąki żytniej z Ciechanowa od niejakiego Weinszoka (żyd), zamiast nabyć mąkę tę na miejscu. Za ten wagon mąki płać biuro powiatowe Funduszu Pracy 3910 zł., podczas kiedy na miejscu mogło tę samą mąkę otrzymać za zł. 2890 czyli przepłaciło przeszło 1.000 zł., płać bowiem za 1 kg. mąki 23 gr. wówczas, kiedy w Brodnicy cena mąki żytniej wynosiła 17 groszy. Bezrobotnym rozliczono tę mąkę po 23 grosze, kiedy w detalu mąka żytnia kosztuje w Brodnicy 18 groszy. Więc skrzywdzono naszych rolników, nasz przemysł i kupców, skrzywdzono wreszcie samych bezrobotnych. (O sprawie tej swego czasu pisaliśmy już).

Muszę odpowiedzieć w kilku słowach p. posłowi Rubinszteinowi (żyd). Pan poseł Rubinsztein skarżył się na doleg żydów, na krywdę, jaka się im dzieje, na to, że ruguje się żydów z handlu i że im coraz ciżej. Muszę uprzedzić p. posła Rubinszteina, że musi się i nadal liczyć z tem, iż teren gospodarczy będzie się dla żydów w dalszym ciągu kurczył, ponieważ naród polski poczyna rozumieć znaczenie handlu narodowego i handlu umnie w swoje własne ręce. P. poseł Rubinsztein nie ma prawa skarżyć się. Zapytałbym się go, jakim prawem zajął żydzi w handlu 6 razy więcej miejsc, niż im się należy w stosunku do ich liczby ludności? — Pozdziwiam śmiałość, z jaką p. Rubinsztein ostrzegał Wysocką Izbę przed niebezpieczeństwem niemieckim. Odmawiam prawa p. Rubinszteinowi pouczać nas o niebezpieczeństwie niemieckim. My, Polacy, szczególnie z b. zaboru niemieckiego, niebezpieczeństwo to znamy nie od dziś i wiemy, że dopóki w Niemczech rej wodziła finansjerja żydowska, to żydzi tego niebezpieczeństwa nie widzieli, dopiero kiedy warunki tam uległy gruntownej zmianie, to nagłe zauważyli niebezpieczeństwo dla naszego narodu. — My, którzy zmuszeni byliśmy walczyć w czasie wojny światowej w mundurze pruskim, pamiętamy, kiedy wkraczaliśmy na ziemię polską, jaki to sentyment łączył właśnie żydów z zaborcą niemieckim i dlatego imieniem kupiectwa i społeczeństwa chrześcijańskiego i imieniem posłów ziem zachodnich kategorycznie wypraszam sobie pouczenia nas teraz o niebezpieczeństwie niemieckim”.

32

SUMIENIE.

Powieść z angielskiego.

(Ciąg dalszy).

— Dziękuję wam, Franciszku — rzekł lord Robert nieomal pokornie, — wiem to, co wiedzieć chciałem.

Po wyjściu kamerdynera udał się natychmiast do domu pastora. I tam dowiedział się rzeczywiście wszystkiego. Młody Powerscout opowiedział mu, że mister Barley żadnego nie zostawił majątku, że syn jego, Ryszard, posiada dyplom adwokata, że jest zdolnym, pilnym i szlachetnym człowiekiem, lecz położenie jego materialne nader jest niekorzystne.

— Nie widziałem Ryszarda prawie od roku, — mówił syn pastora, — ale znam jego adres. Mieszka on w Londynie.

— Dziękuję panu, — rzekł lord Morton. — Może losy młodego Barleya zmienią się teraz na

lepsze.

— Ach, gdybyś mu zechciał dopomóc, milordzie! — zawołał Powerscout z uczuciem, — to cieszyłbym się serdecznie, bo Ryszard zasługuje na pomoc. Dobry, szlachetny chłopak!

Robert bardzo był z siebie zadowolony. Miał znów sposobność wyświadczenia komuś dobrodziejstwa i spełnienia jednego z życzeń swej ofiary.

Napisał więc natychmiast do swego adwokata do Londynu z prośbą, aby proces, jaki mu wytoczył jeden z dzierżawców, powierzono Ryszardowi Barleyowi.

Proces ten rozchodził się o jakąś drobnostkę, można było zatem narazić się śmiało na przegranie go. Ale szczęście sprzyjało Ryszardowi. Proces został rozstrzygnięty na korzyść lorda Mortona — chwalono ogólnie wymowę młodego adwokata i ku wielkiej jego radości powierzono mu zaraz dwie nowe, ważniejsze sprawy. Ryszard stał się szybko wziętym adwokatem, tak, że nawet starsi koleldzy zaczęli mu zazdrościć powodzenia.

Kilka miesięcy później oddano mu znów jakiś proces lorda Mortona. Tym razem była to sprawa bardzo ważna i Mortonowi zależało bardzo na

jej wygraniu. Adwokat jego zamierzał albo sam prowadzić proces albo oddać go jednemu ze starszych kolegów, lecz lord Morton żądał wyraźnie, aby go powierzono Ryszardowi. „Sumienie” kazało mu tak postępować.

Ryszard rozwinął i tym razem tyle energii, rozwagi i bystrości umysłu i był przytem tak skromnym i nie narzucającym się nikomu, że zyskał sobie jeszcze więcej uznania i szacunku i wygrał proces w pierwszej zaraz instancji.

Ryszard zmienił naturalnie mieszkanie. Przeprowadził się do innej, wytworniejszej części miasta i wynajął kilka ładnie i wygodnie urządzonej pokoi, z których najlepszy oddał majorowi Gunnowi. Stary żołnierz z wdzięcznością przyjął ten dowód serdecznej przyjaźni swego młodego towarzysza i z czasem zapomniał o dawnej niedoli.

Proces wymagał koniecznie ustnego porozumienia się lorda Mortona z Ryszardem. Spotkali się więc u adwokata rodziny Mortonów i tam też opowiedział Robert z zamknięciem rozmaitych szczegółów, w jaki sposób dowiedział się o istnieniu Ryszarda Barleya.

(C. d. n.)

WIADOMOŚCI.

Nowe miasto, dnia 30 grudnia 1935 r.

Kalendarzyk. 30 grudnia, poniedziałek, Eugenjusza B. W.
31 grudnia, wtorek, Sylwestra P. W., Melanji.
Wschód słońca g. 7 — 45 m. Zachód słońca g. 15 — 38 m.
Wschód księżyca g. 10 — 42 m. Zachód księżyca g. 23 — 39 m.

Z miasta i powiatu

Z powodu przypadającego na środę święta Nowego Roku — następny numer gazety ukazuje się już jutro, we wtorek.

Przyjmowanie życzeń noworocznych przez p. Starostę pow. lubawskiego.

Nowe miasto. P. Starosta Powiatowy Lubawski przyjmować będzie 1 stycznia 1936 r. o godz. 12 w południe w sali Rady Pow. w Nowemście z okazji Nowego Roku życzenia noworoczne dla Pana Prezydenta R. P. oraz Rządu od przedstawicieli władz, organizacji społecznych i społeczeństwa.

Z minionych świąt.

Nowe miasto. Minęły już święta Bożego Narodzenia — a z nimi ogólny powagę i podniosły nastrój. Ilekć jednak było domów, w których nie było ani choinki ani upominków, a tylko z gorącą wspomnianą dawną, lepszą czasami.

We Wigilię o północy ożyło miasto. Tłumy wiernych spieszyły na Pasterkę. Nawy świątyni naszej wypełnione były po brzegi, panował ścisły i natłok. Uroczystą Mszę św. celebrował ks. radca Pape, a pod sklepienia świątyni wznosiły się triumfujące cudne polskie kolendy w hołdzie nowonarodzonej Dzielnicie.

Tegoroczne święta minęły na ogół pod znakiem pięknej mroźnej pogody. Dopiero w II-gie święto nastąpiła gwałtowna odwilż. I znów otacza nas ta codzienna szarżyzna i troska o życie.

Z poświęcenia świetlicy Straży Pożarnej.

Nowe miasto. Dn. 23 bm. o godz. 5 zebrał się celem uczestniczenia w poświęceniu nowoodrestaurowanej, a gustownie urządzonej sale, prócz członków tuł. Straży Poż., Zarządu i Rady, goście z p. Burm. na czele. Aktu poświęcenia dokonał ks. radca Pape, który też w krótkich słowach podkreślił zaszczytne obowiązki strażaka. P. Burmistrz zaznaczył, że w nowo poświęconym lokalu Strażacy winni wolne chwile od pracy i zajęć spędzić na godziwych rozrywkach i posiedzeniach, czerpiąc zachętę do dalszej pracy i poświęceń. Następnie p. Burmistrz podniósł zasługi, jakie zaskarbił sobie 35 letnią pracą p. Kowalkowski, a 25-letnią p. Br. Jentkiewicz i Leńdzion, w dowód czego odekorował ich medalami pamiątkowymi. Nastąpiły powinszowania ze strony członków i gości. Prezes Straży, p. Nowaczyk, przemówił również w serdecznych słowach. O ideale strażaka przemówił p. prof. dr. Komassa. W końcu p. nac. Jentkiewicz dziękował ks. radcy, p. Burmistrzowi i wszystkim gościom za łaskawą przybycie i wniósł okrzyk na cześć p. Burmistrza, a p. Burmistrz na Rzplita i Jej Prezydenta. W tym czasie też zjawił się Gwiazdor z darami. Prócz tego jeszcze znalazł się podarek od p. Burmistrza dla p. Naczelnika i dla Strażaków z Zarządu M. Przy dobrej kawce i smacznym placuku oraz wesołym nastroju spędzono kilka błogich chwil w blasku płonącej choinki.

Jaki będzie początek karnawału?

Nowe miasto. Na czoło tegorocznych zabaw karnawałowych w naszym mieście wysuwa się zabawa sylwestrowa Rodziny Policijnej w sali hotelu Centralnego. Pierwszorzędna orkiestra i moc atrakcyjnej dają najlepszą rekwizyjnie wesołego spędzenia ostatnich chwil starego i powitanie nowego roku.

Dochód przeznaczają się na udzielenie pomocy rodzinom poległych funkcjonariuszach PP.

W związku z Pasterką.

Lubawa. Starym zwyczajem I. Msza św. t. zw. Pasterka była się nocą o godz. 12, mimo, że w poprzednich latach jeje. Księża grozili przeniesieniem „Pasterki” na godzinę nne, bo, niestety, rok rocznie ludzie pijani zakłócili tę downą chwilę. I tegoroczna Pasterka nie była wolna od jej plugawej asysty. Mimo kryzysu i narzekania na biedę, oraz właśnie z tej najbardziej warstwy rekrutują się elementy, które nieodpowiednim zachowaniem obrażają uczucia ogółu katolików. Możeby P. P. zainteresowała się nimi awanturkami i umożliwiła im w przyszłości najpierw wytrzeźwienie gdzieś indziej. Zaskarbiłaby sobie tylko dziecięcność.

Na ślubnym kobiercu.

Lubawa. W II. Święto o godz. 4 po poł. pobłogosławił ks. prałat Kasyna w kościele farnym związek małżeński między p. Szczepanem Kuzmarskim z Nowego Miasta a p. Wandą Nowakowską z Lubawy. I nasza Redakcja życzy Nowożeńcom szczęśliwego, jaknajdłuższego w zdrowiu pożycia.

Kolędnicy.

Lubawa. Od wigilii Bożego Nar. aż do 3 Króli odwiedzają mieszkania i składy ucharakteryzowani kolędniczy: z szopką, trzej królowie z gwiazdą, Herod z orszakiem itd., śpiewając kolendy. Prastary ten zwyczaj był poważnym źródłem dochodu dla kolędników, pochodzących z ubogiej warstwy. Bieda się zaostrzyła, tem więcej namnożyło się kolędników. Wśród nich znaleźli się typy, dla których kolędowanie to tylko parawanik do zwykłej kradzieży. Smutne przeżył święta p. Adam Nowakowski, szewc i właśc. małego sklepu obuwia przy ul. Kościelnej, którego „kolędniczy” wzgl. szajka, operująca w porozumieniu z kolędnikami, okradła z letniej garderoby, wartości kilkuset zł. Ludność więc, broniąc się przed kradzieżą, nie przyjmując i uczciwych kolędników. Może by Policia przez rejestrację i wystawienie specjalnych zezwoleń utrudniła szumowinom kraść, a równocześnie krzywdzić moralnie i materialnie uczciwych kolędników.

Podziękowanie.

Lubawa. Stow. Pań Miłosierdzia św. Winc. a Paulo w Lubawie poczuwa się do obowiązku, aby na tej drodze złożyć Szan. Obywatelstwu miasta naszego serdeczne podziękowanie za łaskawo dotychczasowe popieranie datkami swymi naszych poczyniń. Dzięki stałej ofiarności Szan. Obywatelstwa byliśmy w możności urządzić Gwiazdkę dla wdów, sierot i samotnych staruszek. Wydałyśmy blisko 100 porcji, składających się z okras, kiełbasy, kaszy, mydła, kawy słodowej, strucla, placaka, jabłek, pierników i ciepłej bielizny.

Wszystkim, którzy się przyczynili swymi datkami czy to pieniężnymi czy w naturaljach, składamy w imieniu tych obdarzonych i własnym staropolskie serdeczne „Bóg zapłać”. Równocześnie polecamy się dalszej łaskawej pamięci Szan. Obywatelstwa, abyśmy mogły podczas obecnie panującej zimy zaopatrzyć w zasłki ubogich, będących w stałej naszej opiece. Zarząd.

Nowa i mniejsza nadzieję, uczelwa placówka.

Lubawa. Kiosk p. Księżopolskiego, agentura plugawych pism, przeszła w nowe, młode ręce. Właścicielem kiosku stał się młody, a ruchliwy narodowiec, p. Jakielski. Kiosk

prócz tytoniu i papierosów prowadzić będzie również wszystkie polskie pisma, t. zn. narodowe i innych kierunków politt, jednakkę których właściciel, personel redakcyjny i drukarni musi być polski. Wierzymy, że miejsce narodowe społeczeństwo poprze p. J., zwłaszcza popiera go winni Młodsi całego obwodu, dla których był przykładem ofiarnej i bezinteresownej pracy dla idei. Szczęść Boże!

Podziękowanie.

Lubawa. Zakład św. Józefa składa staropolskie „Bóg zapłać” wszystkim Dobrodziejom i Przyjaciołom, którzy przyczynili się swymi datkami, tak pieniężnymi, odzieżą, jak i słodyczkami do uprzyjemnienia sierotkom, starcom i kalekom, zamieszkałym w naszym zakładzie, świąt Bożego Narodzenia, świąt miłości bliźniego. To też radość, zwłaszcza u naszych miłusińskich, była bez granic i szkoda tylko, że zacił i szan. Ofiarodawcy nie byli świadkami rozpromienionych twarzyczek oraz wesołych okrzyków ze strony obdarzonych.

Zapewniamy, że szczerą dziecięcą modlitwą oraz różaniec w trzęsącej ręce starca przy żłóbku w czasie Pasterki i św. Barbary płynęły przed tron Boga za wszystkich hojnych Ofiarodawców i Dobrodziejów.

W imieniu więc tych niewinnych dzieci, jak i zbolełych starców raz jeszcze składamy stokrotnie „Bóg zapłać!”

Siostry Miłosierdzia zakładu św. Józefa.

Z urlopu do „ula”.

Lubawa. Żołnierz-rekrut Umiński z Lubawy w stanie więcej niż pijanym udał się na „Pasterkę”, gdzie swoim nieliczącym z Bożym domem zachowaniem wywołał oburzenie wiernych. Na zwróconą mu uwagę, że w kościele trzeba zachowywać się godnie, wszczął karczemną awanturę i straszł użyciem bagnetu. Dopiero odważne wystąpienie ks. Degnera, który przy pomocy wiernych wyekspedował pijanicę z kościoła, położyło kres zgorzeniu. Awanturnika spotkała zasłużona kara. Już w drugie święto żandarmierja wojskowa odprowadziła go do „ula” i czeka go surowa kara.

Polowanie bez zezwolenia.

Wawrowice. Dn. 20 bm. natknął się patrol Policji z Wawrowic na 2 kłusowników, których rozpoznał. Są to pp. Ulatowski z Marzęci i Orzechowski (inwalida) z Nowogomiasta, którzy po zezwoleniu posterunkowego zbiegli. Dalsze dochodzenia prowadzi Policja.

Zebranie Stron. Narodowego.

Grodziszno. Niedziela, dn. 22 bm. upłynęła pod znakiem wyjątkowej pracy kierowników Obozu Narod., obwodu lub. w terenie. W dniu tym odbyło się wielkie zebranie organizacyjne w Grodzisznie, którego wynikiem było powitanie nowego Koła, liczącego już przeszło 70 czl. Prezesem nowego Koła został kol. Jan Kuca.

Wściekły pies pokąsał kilkoro dzieci.

Raczek-Byszwałd. Pies podwórzowy gosp. p. Witkowskiego z Raczka dostał wścieklizny, a zwrwaszy się z łańcucha, pokąsał troje dzieci z Raczka i napotkane psy. Przeploszony, popędził do Byszwałda, gdzie jeszcze pogryzł 1 dziecko. Niebezpiecznego psa zabił wójt, p. Marcinkowski. Pierwszej pomocy pokąsanym udzielił lekarz lubawscy. Psy pokąsane zostaną zabite.

Z Pomorza

Żałobna kronika kościelna.

Eksportacja zwłok śp. ks. prob. Wollenberga z Polskiego Brzozia.

Polskie Brzozie. W niedzielę o godz. 4,30 po poł. odbyła się z plebanji do kościoła paraf. eksportacja zwłok śp. proboszcza paraf. polsko-brzozińskiej, ks. Jubilata Ludwika Wollenberga. Kondukt prowadził w asyście 10 kapłanów ks. kan. Tymek. Wszystkie miejsc. towarzyszywa z licznymi wieściami towarzyszyły ukochanemu swemu Proboszczowi w Jego ostatnim pochodzie. Udział wiernych był tłumny. Miejscowy chór w czasie konduktu śpiewał na głosy żałobne „Miserere”. W kościele odśpiewane zostały żałobne nieszpory, a po nich odmówiono żałobny różaniec za duszę Zmarłego. Po odśpiewaniu „Witaj Królowo” i „Dobry Jezu” zostawiono w Świątyni Pańskiej zwłoki aż do następnego dnia, w którym odbędzie się pogrzeb. Cała parafia z powodu zgonu swego długoletniego, ukochanego duszpasterza okryła się kirem żałoby.

Śp. ks. Jan Cichocki.

Grabowo. Dnia 25 grudnia rb. o godz. 5 po południu został się z tym światem śp. ks. Jan Cichocki, prob. paraf. Grabowo dekanatu kościelnego.

Nagły wniosek w sprawie rzekomo projektowanej likwidacji powiatu.

Działdowo. Na posiedzeniu Rady Miejskiej, 21 bm. niespodziewanie wpłynął wniosek nagły w sprawie likwidacji powiatu. Powiat ma być zlikwidowany rzekomo dlatego, że jest poważnie zadłużony. Zaniepokojona tem Rada zaprotestowała przeciw temu zamiarowi i uchwaliła wysłać delegację do p. Wojewody i Ministra, która protest ten, mający być poparty przez społeczeństwo, ma przedstawić władzom.

Nagła ta sprawa o likwidacji powiatu wydaje się być zagadką i niewątpliwie kryje w sobie jakąś niespodziankę polityczną, których w czasie radośniejszej miłośmy bez liku, dlatego też należy ją przyjąć z ostrożnością.

Dzięki zaślepieniu „gojów” żydzi pęcznieją z nadmiaru bogactw.

Koszelewy. „Skład żyda Bacharjera w Koszelewach, który nieuczciwą konkurencją przyczynił się do upadku wszystkich chrześcijańskich składów kolonialnych w tuł. okolicy, istnieje od roku 1929, a znajduje się w domu p. Sucheego z Poznania. Z chwilą otwarcia było na składzie B. towaru tylko za parę złotych. Dziś natomiast skład ten przybrał rozmiary iscie miejskie, gdyż zawiera dostownie wszystko: towary kolonialne, konfekcje, obuwie, żelazo, wymianę maki i otrąb, handel zboża i t. d. Celem zaszachowania drugich kupców otworzył żyd Bacharjer jeszcze filiję w Zabinach. Główne magazyny znajdują się w Mławie; dwie furmanki własne utrzymują szczególnie nocą stałą komunikację pomiędzy Mławą a Koszelewami. Należy zaznaczyć, że składy Bacharjera prosperują tylko dzięki poparciu ziemian i urzędników, jak Straży Granicznej, nauczycielstwa, kolejarzy i t. d., którzy swym przykładem ciągną za sobą szary lud. Zresztą powodzenie tłumaczy się jeszcze innymi względami: w tutejszych stronach zamieszkuje dużo ludzi, pochodzących z południowych stron Polski, którzy, wyrósłszy na śmieciach żydowskich, bez żydów już żyć nie mogą. Chodzą nawet słuchy, że niejedni z nich chodzą do Bacharjera w gościnę na „żydowską” herbatkę, która ma być lepszą aniżeli polska. Spodlenie i bezdenna głupota jest już tak wielka, że pewna paniusia z goryczą powiedziała, że wstrętne są te miasteczka pomorskie, gdyż brak w nich składów żydowskich. Nie dziw więc, że tupet żyda wrósł do tego stopnia, że pozwala już sobie na gwałcenie niedziel i świąt, sprzedając towary przed południem podczas nabożeństwa kościelnego.

Zaprawdę, już czas najwyższy, by tutejsi „goje” przejrżeli i nie wspierali żydostwa, będącego wrogiem Kościoła i Państwa.

Brodnicka Rada Miejska przeciwko ubojowi rytualnemu.

Brodnica. Dnia 20 bm. odbyło się 28 posiedzenie Rady M. M. in. sekr. miejski p. Szatkowski odczytał interpelację 7 radnych, którzy domagają się zniesienia uboju rytualnego, jako niehumanitarnego i niekulturalnego. W czasie odczytywania interpel. padły na galerji, licznie obsadzonej przez publiczność, oklaski, które powtórzyły się w czasie przemówień radnych. M. in. p. Ligeziński w swem przemówieniu zaznaczył, że przy dokładnym zapoznaniu się księgi bierzejszej podatku dochod. stwierdził, iż 90 proc. żydów tego podatku dla gminy nie zapłaciło, poczem umorzono te podatki z powodu nieściągalności.

P. Burmistrz wyjął sprawę wniosków 1. w sprawie uboju ryt., 2. skupowania przez żydów towarów na rogatkach m. Brodnicy 13. nieporządków przy bóżnicy.

Co do pkt. 1. gmina żyd. uprawia ubój rytualny na mocy zezwolenia Urz. Wojew. Kontyngentu, jej wyznaczonego nie przekracza. 2. Zarząd miejski przeciwdziała handlowi pokatnemu. P. Burm. podał fakt jeżdżenia handlarzy żyd. do Gorzenicy, gdzie już zakupują towary, przeznaczane do sprzedaży w Brodnicy. 3. Wreszcie p. Burm. poruszył sprawę stosunków na podwórzu mieszkania rzeczaka gminy żyd. Komisja sanitarna była 8 razy na miejscu — spisywano protokoły i gmina żyd. została za nieporządki ukarana. Obecnie jest dosyć czysto.

P. r. Ligeziński powrócił do kwestji uboju ryt., który nie odbywa się bez dręczenia zwierząt. Niech żydzi pobudują sobie oddzielną ubikację do uboju, gdyż zabijanie zwierząt na sposób żydowski obraża uczucia ludności chrześcijańskiej. Następnie apelował do Zarządu Miejsk., by zabrał się energicznie do zwalczania skupowania towarów przez żydów na rogatkach miejskich.

P. r. Mojżesz zaznaczył, iż w myśl hasła „Polska dla Polaków” musimy zażądać ukrócenia swawoli żydowskiej i zaprotestować przeciwko ohydnemu mordowaniu zwierząt przez żydów.

P. Burmistrz przyrzekł, iż sprawę tę załatwi w myśl obowiązujących ustaw i przepisów.

Na froncie antyżydowskim.

Brodnica. Dn. 23 bm. studenci znowu rozdawali ulotki, propagujące firmy chrześcijańskie. W Wigilię otrzymali wezwanie na dn. 30 bm. przed sądem administ. pp.: Landowski, Psuty Stan., Psuty Józef i Such (akademicy) oraz pp.: Janowski i Szczepański. Żydzi udali się ostatnio do p. Burmistrza. Gdy wychodzili z Magistratu, spotkali znowu... wiekłą grupę studentów. Żydzi interweniują, a jednocześnie stosują „samoobronę”. Kilku młodzieńców opowiedziało studentom, że żydzi chcieli ich użyć jako bojówkarzy przeciw młodzieży akademickiej. W tym celu dali im większą ilość „monopolówki” i t. d. Oczywiście akcja żydów spaliła na panewce. W każdym razie fakt tworzenia bojówek, złożonych z młodzieży polskiej, jest zastanawiający.

Prawie wszystkie firmy wywiesiły już szyldziki, oznaczające, iż są chrześcijańskie.

Brodnica chce oczyścić miasto z żydostwa. Chcemy mieć wyłącznie polskie sklepy!

Awantura podczas zabawy tanecznej ze smutnym wynikiem.

Grudziądz. Podczas odbywającej się we wrześniu b. r. zabawy tanecznej w szkole w Sugajnie wyszło kilku wyrostków ze Sugajenka awanturę. Gdy zabawę z tego powodu rozwiązano, awanturnicy, ustawieni w dwuszeregu w korytarzu szkolnym, rzucili się na wychodzących, a jeden z nich, niej. Bieniaszewski Antoni, strzelił dwukrotnie, raniąc 20-let. Kamińskiego Klemensa w głowę. Wówczas obecni na zabawie strażacy usunęli awanturników z budynku szkolnego. Na ulicy młokosi ze Sugajenka, uzbrojeni w pałki i wymiagne z płotu sztachety, zaatakowali strażaków, rozpoczynając formalną z nimi bitwę. Najdotkliwiej pobity został niej. Alfons Stankowski, który zmarł jeszcze tego samego wieczora wskutek odniesionych ran. Wyrokiem sądu okręgowego skazani zostali: Bieniaszewski jako główny sprawca na 2 i pół, Fr Marchlewski i bracia Kucowie, każdy na dwa lata więzienia; trzech dalszych oskarżonych otrzymało po jednym roku więz.

NADEŚLANE

Z Walnego Zebrania Kół Gospodyń Wiejskich. Niepotrzebne zgrzyty.

Dnia 16 grudnia rb. odbyło się w Grudziądzu Walne Zebranie Zrzeszenia Kół Gospodyń Wiejskich. Delegatki z całego Pomorza zjechały przeszło 100. Zebraniu przewodniczyła długoletnia pracowniczka społeczna na Pomorzu, zasłużona działaczka na niwie narodowej, p. Parczewska z Belsa. Warto podkreślić, że maj. Lipienki w pow. świeckim, własność p. Parczewskiej, w czasie niewoli — jako jedyny na Pomorzu — uległ drakońskiej ustawie pruskiej o wywłaszczeniu i to właśnie dla jej pracy narodowej. P. Parczewska zgłosiła zebraniu, powitałszy przedstawiciela duchowieństwa, władzę Pom. I. R., szkół rolniczych P. T. R. i omówiła cele, zadania i przyszły plan pracy kobiet wiejskich pomorskich, co zostało przyjęte rzęsiłemi oklaskami. Następujące bezpośrednio sprawozdanie wykazało istnienie 164 kół z 10 instruktorkami, pracującymi w terenie nad wydoskonaleniem kobiety we wszystkich gałęziach gosp. kobiecego, urządzają one kursa różne, pogadanki, wycieczki i t. d., wznowiając stare polskie zwyczaje, jak opłatek wigilijny, wspólne rekolekcje, nabożeństwa majowe, różańcowe itd. Komisja wybrana obradowała nad nowym statutem, a w międzyczasie druga badała kasę, poczem obie zdały sprawozdania. Stan kasy wykazał gospodarkę finansową Zarządu bardzo ogólną i oszczędną, co spotkało się z uznaniem ogólnem.

Przy omawianiu różnych spraw naczelnik Oświaty Roln. przy Pom. Izbie Rolniczej, p. Makowski z Torunia, wyraził w kategoriach formy krytyki Zarządów Powiat., choć według statutu, dotąd obowiązującego, nie było mu to jako gościowi prawie dozwolone, czem oburzył na siebie zarządy i prezesi powiatowe K. G. W., które, ogromnie rozżalone, wyraziły swój protest. Jestto sprawą niepojętą dla tutejszego od dawna skoordynowanego społeczeństwa, by przedstawiciel P. I. R., który powinien znać lepiej od kobiet brzmienie ustaw, łamał takowe i wnosil zgrzyty, psując harmonijny nastrój całego zebrania.

Czyż takie postępowanie przypisać należy może temu, że p. M. jako wiceprezes błogosławionej pamięci B. B. nie może jakoś zapomnieć sposobów, dotąd używanych, których skutkiem np. obecny ferment w P. T. R., ujawniony w tak drastycznej postaci na ostatnim jego walnym zebraniu w Toruniu? Sprawę tę pogarsza jeszcze fakt, że p. M. jako urzędnik Izby R. żyje i jeździ za pieniądze, składane przez ogół rolników pomorskich, często ściągane przez sekwestratorów — więc, świadom tego, niech nie psuje harmonji w organizacjach kobiecych, przejętych jedynie myślą pracy dla pożytku kraju i nad udoskonaleniem swych członkiń — jak to też uwypukliła w końcu przemówieniu w bardzo pięknej formie p. Skąpska, podkreślając, że członkinie pragną jedynie tylko tego, by móc pracować w spokoju, zgodzie i doskonalnie się pod każdym względem.

Poco więc tak podnieść zamierzenia i dążenia mające niepotrzebnymi zgół zgrzytami!

W 17 rocznicę powstania wielkopolskiego.

Wspaniały obchód w Poznaniu z udziałem generała Rydza-Smigłego.

Poznań. Tegoroczne uroczystości z okazji 17 rocznicy powstania wielkopolskiego w Poznaniu, dzięki przybyciu generalnego inspektora armii, gen. Rydza-Smigłego, nabrały szczególnej okazałości.

W przeddzień uroczystości odbyła się wspaniała akademja w sali kina „Słońce” z udziałem około 2.000 osób. Programowy referat wygłosił prof. U. P. dr. Tadeusz Grabowski. W końcu akademji uchwalono wysłać depesze do Prezydenta Rzeczypospolitej, I. Paderewskiego i R. Dmowskiego.

Właściwe uroczystości odbyły się wieczoraj, dnia 27 grudnia. Przybyłego specjalnie na uroczystości poznańskie gen. Rydza Smigłego powitano o godz. 8.45 w pawilonie oficerskim dworca głównego, poczem gen. Rydz-Smigły wsiadł do powozu, zaprzęzonego w czwórkę koni, udając się na nabożeństwo do kolegiaty farniej. Po drodze witano dostojnego gościa żywiołowymi okrzykami, na co zwierzchnik armji polskiej odpowiadał: „Czołem Wielkopolsce!”

Miejscami manifestacje na cześć armji polskiej i jej zwierzchnika przybrały żywiołowy charakter. Witali go wszyscy bez względu na przynależność partyną.

Kolegiata farna była po brzegi wypełniona wiernymi. W prezbiterjum wśród licznie reprezentowanych władz i stowarzyszeń zasiadł gen. Rydz-Smigły. Nabożeństwo odprawił ks. prał. Steinmetz.

W tym samym czasie w kościele pobernardynkim odprawiona została msza św. przez ks. prob. Chilomera dla stowarzyszeń powstańczych.

Po mszy św. gen. Rydz Smigły złożył wizytę J. E. ks. kard. Prymasowi Hlondowi, poczem przed

pomnikiem wdzięczności odebrał wielką defiladę wojska i organizacyj, tak z Poznania, jak i z niektórych miast Wielkopolski.

Defilada trwała przeszło godzinę. Dalsze uroczystości odbyły się po południu na Placu Wolności, gdzie ze zbudowanej trybuny, na tle jarzącego setkami światełek wielkiego orła przemówił do niezliczonej rzeszy Wielkopolan gen. Rydz-Smigły, owacyjnie witany okrzykami „Niech żyje!”

Z Placu Wolności udano się przed pomnik Wdzięczności na modlitwę za poległych powstańców i za pomyślność Ojczyzny, poczem udano się na cmentarz w Górczynie, gdzie złożono hołd prochom pierwszych powstańców śp. Franciszka Rajtaczaka i śp. Antoniego Andrzejewskiego.

Wieczorem w auli Uniwersytetu Poznańskiego odbyła się akademja z czołowym przemówieniem p. posła J. Głowackiego.

Teatr Wielki odegrał narodową operę Moniuszki „Halkę”.

Późnym wieczorem wyjechał ze stolicy Wielkopolski gen. Rydz-Smigły, żegnany przez przedstawicieli władz wojskowych, duchownych i wojewódzkich.

W ciągu uroczystości cały Poznań tonął w powodzi zieleni i sztandarów o barwach narodowych.

Laval pozostaje nadal u steru rządu we Francji.

W izbie francuskiej deputowanych odbyła się debata nad zagraniczną polityką Francji. Mimo, że lewica przypuściła silny szturm na premiera, jednak ostatecznie głosowanie dało i tymrazem około 40 głosów większości dla premiera Laval. Laval więc jeszcze dalej pozostaje u steru.

KĄCIK RADJOWY

Audyeje Polskiego Radja w Warszawie.

Wtorek, dn. 31. XII. 6.30 Audyeja poranna. 12.00 Dziennik. 12.15 „Melodie z r. 1935”. 13.25 Chwilka gosp. dom. 13.30 „Z rynku pracy”. 15.30 Koncert. 16.00 Stuchowisko dla młodzieży. 16.15 Lekka muzyka. 16.45 „Cała Polska śpiewa”. 17.00 „Jak powstał kalendarz?”. 17.15 „Płyty dla znawców”. 17.50 Skrzynka językowa. 18.00 Recital fortep. 18.30 Szkic literacki Irzykowskiego. 18.55 „Młodzież wiejska na progę Nowego Roku”. 19.35 Wiad. sport. 19.50 Pogad. aktualna. 20.00 „Monolog Sylwestrowy”. 20.10 Melodie operowe. 21.00 Dziennik. 21.10 Obrazki z Polski współczesnej. 21.15 Mała ork. P. R. żegna rok 1935. 23.05 Wesoła audyeja sylwestrowa. 23.55 „Do naszych słuchaczy”. 0.04 „Łańcuch życzeń” — audyeja zbiorowa. 0.30 Muzyka tan.

Sroda, dn. 1. I. 9.00 Audyeja poranna. 10.00 Tr. nabożeństwa z Krakowa. 12.15 Powtórzenie pol. koncertu europejskiego. 13.20 Fragm. stuchow. 13.40 Arje i pieśni w wyk. Kiepur. 14.00 „Nowy Rok” — hamoreska. 14.20 Muzyka lekka i salonowa. 15.00 „Godzina rolnika”. 16.00 „Mieściankowie — pacholeczki”. 16.20 Recital wioloncz. Wilkomirskiego. 16.50 Muzyka w Polskim Radju”. 17.05 Muzyka tan. 18.05 „Świat się śmieje”. 18.15 Arje i pieśni z Poznania. 18.40 „Skąd się biorą dziurki w serze szwajcarskim” — słuch. 19.50 Reportaż aktualny. 20.00 Wesoła audyeja muzyczna. 20.55 „Zyczenie dla antenatów”. 21.00 „Twórczość Chopina”. 21.35 „Rozmowa Starego Roku z Nowym” — audyeja. 2.50 Wiad. sport. 22.05, 23.05 Muzyka tan. W przerwie o godz. 23.30—23.37 „Do słuchaczy zagran.” w języku angielskim i francuskim.

Program Polskiego Radja S. A. Rozgłośnia Pomorska w Toruniu.

Fala 304,3 m. 936 Kc. 16—24 Kw.
Wtorek, 31. XII. 6.30, 12.15, 13.35 Płyty. 18.30 „Gody na Mazurach”. 18.45 Płyty. 19.09 Chwilka morsko-pomorska. 19.20 Koncert reklam. 19.35 Wiad. sport. z Pomorza. 20.30 Płyty.
Sroda, 1. I. Około godz. 11.30 Płyty. 12.03 „Zycie organizacyj społ. w Bydgoszczy”. 13.40 Utwory na cytrę. 14.20 Koncert zyczeń. 19.10 Koncert reklam. 19.35 Wiad. sport. z Pomorza. 19.40, 23.05 Płyty.
Pozatem transmisje z innych polskich stacyj.

Za redakcje odpowiedzialny: Wacław Welland w Nowemiasole. Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada. W razie wypadków, spowodowanych silną wiatrą, przeszkodą w składaniu, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie i sama z abonament nie mają prawa domagania się niedostarczeń numerów lub odszkodowania.

Dnia 27. 12. rb. o godz. 20-tej zasnęła w Bogu po ciężkiej operacji w szpitalu w Toruniu, zaopatrzona Sakramentami św.

Tekla Gregorkiewiczówna

Nieboszczka przez 25 lat ofiarnej pracy prowadziła mój dom, za co niech Ją Bóg wynagrodzi. W imieniu w smutku pogrążonej rodziny

Ks. Kazimierz Gregorkiewicz, proboszcz w Radomnie.

Eksportacja w środę, dnia 1 stycznia 36 r. o godz. 16 tej do kościoła parafj. w Skórczu, pogrzeb nazajutrz o godz. 9-tej. Osobnych uwiadomień nie wysyła się.

Dnia 28 grudnia rb. o godzinie 14.30 zasnął w Bogu, zaopatrzony Sakramentami św., mój najukochańszy mąż, ojciec, teść i dziadek

Adolf Schlegel

Emerytowany kierownik szkoły

przeżywszy lat 76.

O czem zawiadamia w ciężkim smutku pogrążona

RODZINA.

Flijewo, dnia 28 grudnia 1935 r.

Eksportacja zwłok odbędzie się dnia 2 stycznia o godz. 9.30 z domu żałoby do kościoła parafjalnego w Lubawie, a następnie pogrzeb.

Charakterystyka rozwoju KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI MIASTA BRODNICY.

Książeczek oszczędnościowych	2.200
Wkładów oszczędnościowych	1.300.000 zł
Obrót roczny	22.000.000 zł
Fundusz rezerwowy	250.000 zł

AGENDA

dla HANDLU i PRZEMYSŁU 1936
polecą „DRWECA” Nowemiasole

Przewielebnemu Duchowieństwu oraz wszystkim, którzy udziałem swym w pogrzebie mej drogiej matki i siostry naszej ś. p.

Wandy Zawackiej

wyrazili nam swe współczucie, składamy serdeczne

„Bóg zapłać”

rodzina Zawackich i Kamińskich.

Nowemiasole, w grudniu 1935.

Najnowsze

ŻURNALE MÓD

polecą

„DRWECA” KSIĘGARNIA NOWEMIASOLE

Sanie

wyjazdowe sprzedam.

Kto? wskaże eksp. „Drwęcy” Nowemiasole.

Dla PP. Romarzy

BLANKI CZARNE
tanie i dobry gatunek

BLANKI kolorowe

SUROWIEC

SKÓRA PASOWA
Klej do pasów

TROKI surowcowe
i pergaminowe

OKUCIE białe argentan

OKUCIE czarne

CZABRAKI filcowe

CZABRAKI wyjazdowe

WOJŁOK (filc) od 4—14 mm.

LAKIER rymarski

polecą najtaniej

SKŁADNICA SKÓR

Cz. Balcerowicz

przy moście Brodnica n. Drw

Telefon 111.

Abażury

— i najwięcej w ołry —
w różnych wielkościach
polecą

„DRWECA” Nowemiasole.

Pasterz-skotarz
sumienny potrzebny z 3 zaciągnikami oraz stangret od 1. 4. 1936 r.
Graduszewski, maj. Nawra, poczta Nowemiasole.

Od 1. IV. 1936 r. poszukuje **pasterza-dojarza** do 30 dójek i tej samej ilości młodego bydła oraz furmana z zaciągłem.
Zuralski, Krzemieniewo.

ŻARÓWKI

w wielkim wyborze polecą „DRWECA” Nowemiasole.

WĘGIEL

opałowy, kowalski i brykiety
polecą **Fr. Tysler, Lubawa.**

Służąca
potrzebna **Grzywacz, Skarlin.**

Dwu i trzy lampkowy **radioapar**
korzystnie na sprzedaż **Krasieński, zegarmistrz Lubawa.**